

Осінь нам приходить, а весна пройшла

Григорій Сковорода

Осінь нам приходить, а весна пройшла,
Кози діти родять, як весна прийшла.
Ледве літо запалало, а козля вже цапом стало,
Цап бородатий!
Гей, забудемо печалі! Вік утіхи дасть нам мало,
Засолоджуйсь, життя!
Хто журбу приховає хоч би і на дні,
Зразу й умирає — губить свої дні,
Гей-но, радосте, втіхо, серце спить собі тихо,
Пряме ж ти, життя!
Не красне довготою, а красне добротою,
Як та пісня, життя!
Бог мій милосердий, я його люблю,
Бо то камінь твердий, сум, прецінь терплю.
Він живий, не вмирає, бо живе з ним, палає
І душа моя.
А кого забуває, той печалі хай має,
Бо ото сирота!
Солодощів бажаєш? Вбий ти завидь усю,
Вдовольняйся, чим маєш,— і осягнеш красу.
Плюнь на гробнії прахи й на дитячії страхи,
Смерть — то спокій лише.
Жив отак у Афінах, жив отак в Палестині
Епікур — Христос.